

Bemærkninger til forslaget

Polititilhold udstedes med hjemmel i straffelovens § 265. Efter denne bestemmelse kan politiet meddele en person forbud mod at krænke en andens fred ved at trænge sig ind på vedkommende, forfølge vedkommende med skriftlige eller telefoniske henvendelser eller på anden, lignende måde forulempe ham eller hende. Overtrædelse af et polititilhold straffes efter straffelovens § 265 med bøde eller fængsel indtil 2 år. Strafansvar for overtrædelse af straffelovens § 265 er således betinget af, at politiet forud for overtrædelsen har meddelt den pågældende en advarsel/et polititilhold.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse af 12. februar 1990 fastsat nærmere administrative retningslinjer for politiets behandling af sager vedrørende polititilhold. Af cirkulæreskrivelsen fremgår, at beslutningen om at meddele et polititilhold forudsætter, at den pågældende person aktuelt har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser af den karakter, der omfattes af polititilholdet. Der kan således ikke gives polititilhold i situationer, hvor der ikke aktuelt er tale om en overtrædelse, men hvor den ene part blot tror, at den anden part på et senere tidspunkt eventuelt vil foretage handlinger, der kan begrunde, at der meddeles et polititilhold. Har politiet imidlertid tidligere været indblandet i sagen på grund af episoderne, vil der ofte været et særligt behov for at skride ind med et polititilhold. Dette gælder navnlig, hvis en tidligere begæring om meddelelse af et polititilhold er afslået, samtidig med at det er tilkendegivet parterne, at sagen kan tages op på ny, hvis der finder nye forulempelser sted.

De seneste år er der udstedt 400-500 polititilhold om året.

Desværre oplever mange kvinder, at deres tidligere ægtefæller eller samlever overtræder et meddelt polititilhold. Der har også været flere eksempler på, at ægtefælledrab sker på trods af, at gerningsmanden havde forbud mod at opsøge kvinden.

For at imødegå de mange ægtefælledrab og andre overfald og for at skabe større tryghed for især de kvinder, der oplever, at deres tidligere ægtefælle eller samlever gang på gang overtræder et meddelt polititilhold, og derfor frygter at blive overfaldet eller dræbt af den pågældende, foreslår Socialdemokratiet, at der indføres en forsøgsordning med fodlænke med GPS-sender til personer, der overtræder et meddelt polititilhold, når det konkret vurderes, at den person, der skal beskyttes med polititilholdet, er i fare for at blive overfaldet. Hermed alarmeres politiet, når den pågældende gerningsmand nærmer sig et område, hvor denne har forbud mod at opholde sig. »Forbudszonen« kan f.eks. fastlægges til et område i en radius af 1 km fra forurettedes bopæl og arbejdsplads. Om en overtrædelse af et polititilhold skal have den konsekvens, at gerningsmanden skal GPS-overvåges, må bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, herunder gerningsmandens karakter og det konkrete brud på polititilholdet. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at beslutning om fodlænke med GPS-sender bør kunne træffes af politiet og således ikke nødvendigvis skal afvente dom, men domstolene vil naturligvis efterfølgende under straffesagen om overtrædelse af polititilholdet kunne prøve, om såvel polititilholdet som beslutningen om fodlænke er meddelt med rette.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at forsøgsordningen med fodlænke vil være et værdifuldt bidrag til styrkelse af indsatsen til bekæmpelse af vold og drab i især nære relationer, og Socialdemokratiet finder, at forsøgsordningen ud over at være med til at øge beskyttelsen af navnlig kvinder, der risikerer at blive udsat for vold eller blive dræbt af tidligere samlever, samtidig må forventes at have en vis præventiv effekt over for de personer, der pålægges en fodlænke, ligesom fodlænkeordningen vil kunne benyttes som dokumentation under en efterfølgende straffesag mod gerningsmanden.